

Posudek oponenta diplomové práce.

Jméno diplomanta: **ing. Tereza TYLOVÁ**

Téma a rozsah práce: **Přímá volba prezidenta a její dopad na ústavní vztahy; 88 stran (63 stran textu)**

Datum odevzdání práce: **duben 2014**

Aktuálnost (novost) tématu:

Zvolené téma je tématem aktuálním, novým. Ústavní zákon č. 71/2012 Sb. a zákon č. 275/2012 Sb., o volbě prezidenta republiky a o změně některých zákonů byly v praxi aplikovány pouze jednou a projevíly se u nich „dětské nemoci“, které je třeba identifikovat, o kterých je třeba minimálně diskutovat, ale nejspíše je třeba je odstranit novelizací. Téma tak skýtá možnost analýzy ústavního a zákonného textu a ten – i za případného využití komparace – konfrontovat s praxí. Tento přístup však, žel, diplomantka nezvolila.

Náročnost tématu:

Zvolené téma je na jedné straně náročné v tom, že autorka musela shromáždit větší množství faktografického materiálu. Na druhé straně není náročné v tom, že jde o relativně úzké téma z velmi nedávné doby a všechny potřebné dokumenty jsou tak k dispozici ve snadno dostupných zdrojích. Zvolené téma nevyžaduje nějaký výzkum nebo "práci v terénu".

Kritéria hodnocení práce:

Práce po formální stránce – rozsah, práce s prameny, poznámkový aparát – splňuje kritéria na tento druh prací kladených. Po obsahové stránce sice diplomantka prokázala schopnost sebrat a utřídit prameny (z převažující většiny „stažené z internetu“), ale ke způsobu zpracování mám výhrady. Téma si zvolila „přímá volba prezidenta a její dopad na ústavní vztahy“. Z obsahu vyplývá, že se výlučně zaměřila na prezidenta ČR (ústavní označení je prezident republiky) a že při volbě tématu měla na mysli právní úpravu v ČR z r. 2012 a podle ní provedené volby v lednu 2013. Proč ale potom prvních 15 stran? Pokud chtěla téma uvést, zřejmě stačilo jen mírně rozvinuté konstatování, že doposud byly volby hlavy státu v Československu i v České republice nepřímé. Mojí další výhradou je zcela převažující popisnost událostí spojených s volbou prezidenta, konstatování faktu. Pokud se zřídka pokouší něco hodnotit, není z textu patrné, zda se jedná o její názor nebo zda přebírá názor někoho jiného (či jsou argumenty proti a pro přímou volbu na str. 15 až 18?) a mnohdy není ani jasné, co má na mysli (např. na str. 50 „navrhovala bych zakotvení dalších podmínek určujících kvalitu kandidáta.“ – jakých podmínek už se ale čtenář nedozví).

Až na prvních 15 stran se autorka drží tématu, struktura práce je logická. Zpracováním však často sklouzává do polohy „informativní žurnalistiky“ (časté citace politických prohlášení (z textu na str. 12 bych usuzoval, že název státu na ČSSR byl změněn rozhodnutím A. Novotného, ne Ústavou), o nálezu Ústavního soudu v kauze Okamura je pouze jedna poznámka).

Hodnotu práce tak vidím v sebrání faktů a jejich chronologickém uspořádání. Úvahy de lege ferenda však postrádám.

Další vyjádření k práci:

Práce sice neobsahuje žádnou závažnější faktografickou chybu nebo opomenutí, které by podstatným způsobem zkreslily obraz zkoumaného tématu. Vyskytuje se v ní však celá řada nepřesností. Hned v prvním odstavci vlastního textu práce (str. 8): Habsburská monarchie

„trvala skoro tři sta let“ (1526 až 1918 je snad skoro čtyři sta let), „prezidentské volby v ČSR se konaly celkem dvacetkrát“ (přitom v seznamu zkratk vysvětluje ČSR jako Československá republika - tedy název státu v letech 1918 – 1960). Z nepřesností na jiném místě je možné uvést pojem demise v souvislosti s odstoupením prezidenta G. Husáka v r. 1989 (str. 13; jistě lépe by bylo použít pojmu abdikace) nebo „stálá volební komise“ (str. 37; místo správného Státní volební komise),

Po stránce jazykové, stylistické i grafické je práce zpracována na úrovni, odpovídající vysokoškolsky vzdělanému člověku.

Připomínky a otázky k zodpovězení při obhajobě:

Při ústní obhajobě by se ing. Tylová mohla vyslovit k podmínkám pasivního volebního práva pro kandidáta na prezidenta republiky z hlediska pohledu de lege lata i de lege ferenda. a dále by mohla zaujmout stanovisko, zda by bylo možné, aby nově zvolený prezident republiky skládal slib v době, kdy by byla Poslanecká sněmovna rozpuštěna (v textu na str. 33 kladně hodnotí, že nyní má „složení slibu na starosti předseda Senátu“)..

Doporučení práce k obhajobě:

Práce, i přes naznačené výhrady, ještě splňuje kritéria diplomové práce. Proto ji **doporučuji** k ústní obhajobě.

Navržený klasifikační stupeň:

Celková klasifikace je odvislá od ústní obhajoby práce; vlastní odevzdanou práci hodnotím jako **dobrou**.

V Praze dne 21. 5. 2014

JUDr. Jiří Hřebejk